



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobce: P. Š., narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen Mgr. Markétou Zázvorkovou Malou, advokátkou,
sídlem J. Průchy 1915, 434 01 Most,

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor správních činností a krajský
živnostenský úřad,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2019,
č. j. KUUK/133509/2019/SCKZU-5,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru správních činností a krajského živnostenského úřadu, ze dne 30. 9. 2019, č. j. KUUK/133509/2019/SCKZU-5, a rozhodnutí města Podbořany, komise k projednávání přestupků, ze dne 4. 7. 2019, č. j. PRAV/15242/2019/Bok, **se pro vady řízení zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím své právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2019, č. j. KUUK/133509/2019/SCKZU-5, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí města Podbořany, komise k projednávání přestupků, (dále jen „město Podbořany“) ze dne 4. 7. 2019, č. j. PRAV/15242/2019/Bok. Tímto rozhodnutím města Podbořany byl žalobce uznán vinným ze tří přestupků proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 1, 3, 4 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých přestupcích“). Prvního přestupku proti občanskému soužití se žalobce dopustil tím, že dne 26. 7. 2018 v obci „X“ před domem č. p. „X“ se dopustil schválnosti a jiného hrubého jednání pokřikováním a vyhrožováním skupině dětí, které pod dozorem sociální pracovníce (paní U.) vedly koně, pokřikováním a vyhrožováním též skupině dětí při zavážení vody zvířatům a fotografováním téže skupiny dětí i přes jejich nesouhlas a nesouhlas sociální pracovníce (paní U.). Druhého přestupku proti občanskému soužití se dopustil tím, že dne 29. 7. 2018 kolem poledne v obci „X“ před domem č. p. „X“ se dopustil schválnosti vůči skupině dětí, která uklízela na jízdně pod dozorem sociálního pracovníka (pana V.), přičemž hodinu předtím kolem skupinky asi pětkrát projel autem. Třetího přestupku proti občanskému soužití se dopustil tím, že dne 30. 7. 2019 po odjezdu Policie České republiky, kterou kolem 7:50 hodin sám zavolaal s tím, že mu někdo naházel na pozemek s tújemi kaštaný a ubrousek, vyhrožoval panu V. S. újmou na zdraví a dále kolem poledne téhož dne v obci „X“ před domem č. p. „X“ křičel na sociálního pracovníka (pana V.) a skupinu dětí, okolo 17:00 hodiny najel autem na kraj pronajatého pozemku a opakovaně troubil, činil nemravné návrhy sociální pracovníci (paní U.) a vyhrožoval jí a ostatním lidem, pokud projdou kolem jeho domu. Za uvedené přestupky proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 1, 3, 4 zákona o některých přestupcích mu byla uložena ve smyslu § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) ve spojení s § 7 odst. 4 písm. b) zákona o některých přestupcích pokuta ve výši 1 000 Kč a zároveň mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit náklady řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí pro nedostatečně zjištěný skutkový stav. Podle žalobce nebylo prokázáno, že se jednotlivých jednání dopustil. Domníval se, že žalovaný zcela ignoroval jeho odvolací námitky týkající se neexistence domu č. p. „X“. Doplnil, že dům č. p. „X“ v obci „X“ není v blízkosti jeho zahrady ani jízdně, ale nachází se na druhém konci obce, přičemž u této nemovitosti se nikdy žádný tábor nekonal. Trval na tom, že žalovaný si tvrzení osob stížených přestupkem neověřil a ignoroval neexistenci stavby v místě táborových aktivit.
3. Vedle toho žalobce namítal, že město Podbořany hodnotilo důkazy v jeho neprospěch. Konkrétně uvedl svědka Š., který podle města Podbořany nemohl být incidentům přítomen s odkazem na jeho docházku v zaměstnání, ačkoliv v docházce není uveden počátek a konec pracovní doby a u incidentu ze dne 26. 7. 2018 není uveden čas, kdy se měl odehrát. Dále uvedl, že město Podbořany výslech svědka Š. neprovedlo, a proto nemohlo učinit závěr o jeho nevěrohodnosti. V této souvislosti rovněž namítal, že město Podbořany neprovedlo bez řádného vysvětlení ani jiné jím navržené důkazy, přičemž s touto odvolací námitkou se žalovaný rovněž opomněl vypořádat.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

4. Rovněž namítal, že žalovaný přejal do popisu skutků hodnotící úvahy oznamovatelů, kteří navíc výpovědi četli z předem připravených listin, což není zaznamenáno v protokolu z jednání. Domníval se, že žalovaný měl popis oznamovatelů revidovat, ověřit a prokázat, což neučinil. Skutečnost, že svědci četli své výpovědi, dovodil z toho, že i v dalších přestupkových řízeních vedených proti jeho osobě četly vyslýchané osoby (přátelé a spolupracovníci pana S.) své výpovědi. Doplnil, že výpovědi svědků vykazují chyby, neboť budova č. p. „X“ je v havarijním stavu a nachází se na druhém konci obce, než je bydliště žalobce a než se nacházel tábor.
5. Žalobce dále namítal, že nebyl městem Podbořany nikdy vyslechnut, ačkoliv se z jednání vždy řádně a včas omluvil, rovněž se z jednání vždy řádně a včas omluvila jeho právní zástupkyně. I přes tyto omluvy ústní jednání proběhla, město Podbořany odmítlo výsledky svědků opakovat a nedalo mu možnost vyjádřit se k nashromážděným podkladům rozhodnutí. Žalovaný se k této odvolací námitce rovněž nevyjádřil a pochybení města Podbořany nijak nenapravil.
6. Žalobce popsal incidenty mezi ním a táborníky a namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřoval v nedostatečném odůvodnění. Žalovaný se podle žalobce nevypořádal s žádnou z jeho odvolacích námitek. V napadeném rozhodnutí pouze rekapituloval dosavadní řízení, konstatoval právní úpravu, odkazoval na rozhodnutí města Podbořany, přičemž sám neprovedl hodnocení provedených důkazů, neuvedl, na základě kterých úvah dospěl ke svému rozhodnutí, a nezabýval argumenty žalobce v podaném odvolání.
7. Vedle toho žalobce namítl, že správní orgány ve svých rozhodnutích neobjasnily, jak dospěly k závěru o vině žalobce a o formě zavinění.
8. Poslední námitka žalobce směřovala proti městu Podbořany. Žalobce připomněl, že proti městu Podbořany vznesl námitku podjatosti, které nebylo vyhověno, ačkoliv město Podbořany postupovalo vůči žalobci tak, že všechny důkazy hodnotilo v jeho neprospěch a každou žádost o změnu termínu jednání považovalo za obstrukci. V případě, že byl žalobce sám oznamovatelem, však správní orgán zůstal nečinný, aby došlo k prekluzi přestupku.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě s tím, že navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Žalovaný konstatoval, že s odvolací námitkou, že dům č. p. „X“ v obci „X“ není v sousedství zahrady žalobce a že u této nemovitosti se žádné táborové aktivity nekonaly, se vypořádal v odst. 5 na straně 8 napadeného rozhodnutí. Doplnil, že vycházel z nashromážděných podkladů městem Podbořany, mezi nimiž byla informace o objektu č. p. „X“ v obci „X“, tedy že tento objekt existuje. Skutečnost, že u předmětné nemovitosti se nikdy táborové aktivity nekonaly, tak byla podle žalovaného vyvrácena. Krajská hygienická stanice Ústeckého kraje totiž na místě prováděla šetření, což potvrdili i svědci ve svých výpovědích. Doplnil, že popis místa přestupku shledal dostatečným, neboť předmětem jednání nebyla věc, a proto nebyla potřeba zjišťovat, v jaké přesné vzdálenosti od jednotlivých identifikačních bodů žalobce a svědci stojí. Tvrzení žalobce o tom, že nemovitost č. p. „X“ se nachází na druhém konci obce je podle žalovaného zavádějící, neboť obec „X“ je typem malé vsi s kruhovou návsi, přičemž budova č. p. „X“ se nachází na opačném konci tohoto kruhu než je zahrada žalobce, nicméně prostor návsi mezi nemovitostmi je přirozeným komunikačním bodem vsi. V nemovitosti č. p. „X“ v obci „X“ se nachází sídlo zapsaného spolku Koňský dvorec Chmelištná a táborové aktivity probíhaly v souvislosti s činností tohoto spolku. Žalovaný Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

považoval za samozřejmé, že se svědci opírali o body, které jsou jim známé, jako je například jízdná, která také navazuje na prostor návsí. Žalovaný trval na tom, že popis skutků je nezaměnitelný, čímž dostal požadavkům uvedeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2015, č. j. 9 As 214/2014-48.

10. Dále uvedl, že v odst. 5 na straně 7 napadeného rozhodnutí se vypořádal s odvolací námitkou žalobce, že město Podbořany dospělo k závěru, že svědek Š. nemohl být přítomen incidentům ze dne 26. 7. 2018 a dne 30. 7. 2018. Doplnil, že se ztotožnil se závěrem města Podbořany, neboť z písemné zprávy Finančního odboru Městského úřadu Podbořany ze dne 29. 4. 2019 vyplynulo, že svědek Š. byl v uvedené dny v pracovním poměru s pracovní dobou od 7:00 hodin do 15:30 hodin s polední pauzou od 11:30 hodin do 12:00 hodin, přičemž v uvedené dny nečerpal volno, ani předčasně neopustil pracoviště. Ve vztahu k jednání žalobce ze dne 26. 7. 2018 uvedl, že neuvedení přesné hodiny incidentu nezpůsobuje vzhledem k povaze jednání zaměnitelnost skutku. V této souvislosti žalovaný odkázal na odbornou literaturu.
11. Žalovaný trval na tom, že vina žalobce byla prokázána na základě zákonných důkazních prostředků. Zdůraznil, že při hodnocení svědeckých výpovědí vycházel z protokolů z ústních jednání, které jsou součástí správního spisu a z nichž vyplynulo, že při svědeckých výpovědích předvolaní svědci vypovídali osobně, a to po zákonném poučení, přičemž svou výpověď vlastnoručně podepsali. Žalovaný z výpovědí dovodil, že byly přiměřeně detailní, nevykazovaly rozpory, a proto byly posouzeny jako hodnověrné. S formulací svědeckých výpovědí se žalovaný vypořádal na stranách 7 až 8 napadeného rozhodnutí.
12. Podle žalovaného město Podbořany postupovalo v souladu s § 93 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti. Skutečnost, že žalobce jednotlivé incidenty popsal jiným způsobem, označil za jednostranné tvrzení. Trval na tom, že žalobce byl uznán vinným na základě svědeckých výpovědí. Doplnil, že svědci navržení žalobcem, byli předvoláni k výsledku, ze kterého se krátce před konáním ústního jednání omluvili, až na jednoho svědka, který bez omluvy k jednání nedorazil, a město Podbořany mu uložilo pořádkovou pokutu. Doplnil, že při jednání konaném dne 18. 10. 2018 vypovídalo sedm svědků a na žádost právní zástupkyně žalobce byla žalobci zaslána kopie správního spisu. Žalobce tak byl seznámen s podklady rozhodnutí, na zaslanou kopii správního spisu nijak nereagoval, a proto bylo ve věci vydáno městem Podbořany rozhodnutí. K omluvám z jednání právní zástupkyně žalobce se žalovaný vyjádřil na straně 8 odst. 4 napadeného rozhodnutí.
13. Žalovaný se ostře ohradil proti tvrzení žalobce, že se řádně nevypořádal s jeho odvolacími námitkami. Trval na tom, že byla řádně odůvodněna vina i uložený správní trest. O námitce podjatosti podané proti paní B. dne 10. 5. 2019 bylo podle žalovaného městem Podbořany náležitě rozhodnuto usnesením ze dne 16. 5. 2019, a to zcela v souladu s právním řádem. K případům, v nichž byl žalobce oznamovatelem přestupků, žalovaný uvedl, že se k nim nemůže vyjádřit, neboť nejsou předmětem projednávaného případu.

Posouzení věci soudem

14. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

15. Žaloba je důvodná.
16. Soud se předně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti, kterou žalobce spatřoval v nedostatečném odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný se podle žalobce nevypořádal s žádnou z jeho odvolacích námitek.
17. Za nepřezkoumatelná rozhodnutí pro nedostatečné odůvodnění jsou považována taková rozhodnutí, v nichž se správní orgán či soud opomene vypořádat s některou ze žalobních námitek, nebo není-li z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřejmé, proč správní orgán nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení v odvolání, tedy proč považuje odvolací námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené. Správní orgány nemají povinnost reagovat na každou dílčí argumentaci účastníka řízení a tu obsáhle vyvrátit. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem argumentace účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné je, aby se správní orgán ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v určitých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013-33).
18. Soud konstatuje, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí řádně zabýval odvolacími námitkami žalobce spočívajícími v neexistenci objektu č. p. „X“ v obci „X“, v tom, že se z jednání vždy řádně omluvil a přesto nebyl městem Podbořany ve věci vyslechnut a s těmito námitkami se rovněž vypořádal na stranách 7 až 9 napadeného rozhodnutí. Soud dále zdůrazňuje, že žalovaný též odůvodnil v odstavci 6 na straně 7 napadeného rozhodnutí, proč nebyly městem Podbořany akceptovány důkazní návrhy žalobce. Rozhodnutí žalovaného je dle názoru soudu přezkoumatelné.
19. Soud se poté zabýval námitkou, že jednání ve věci přestupku u města Podbořany proběhlo v nepřítomnosti žalobce i jeho právní zástupkyně, ačkoli se on i jeho právní zástupkyně vždy řádně omluvili.
20. Dle § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky k ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.
21. Podmínky náležité omluvy shrnul Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 As 25/2013-23, následovně: *„Aby mohla být omluva obviněného z přestupku z nařízeného ústního jednání považována za náležitou, musí být splněny tři podmínky: 1) Obviněný se musí omluvit neodkladně, tedy ihned, jakmile mu to okolnosti dovolí. Z toho pohledu nebude náležitá např. omluva učiněná těsně před jednáním z důvodu, o němž obviněný věděl a mohl jej sdělit již dříve. 2) V omluvě musí být uveden důvod, který obviněnému účast na jednání znemožňuje. Tomuto požadavku nevyhoví např. omluva s vágním odvoláním se na*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vyřizování důležitých záležitostí. 3) Důvod omluvy musí být doložen, obviněný tedy musí své tvrzení v rámci objektivních možností prokázat.“

22. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce byl předvolán k jednání ve věci přestupku na den 18. 10. 2018 v 8:00 hodin, předvolání bylo žalobci doručeno dne 18. 9. 2018. Žalobce udělil dne 10. 10. 2018 plnou moc k zastupování JUDr. Markétě Zázvorkové Malé, která dne 12. 10. 2018 v 13:00 doručila městu Podbořany prostřednictvím datové schránky omluvu, ve které uvedla, že žádá o odročení jednání z důvodu zastoupení jiného klienta ve stejný den u Městského soudu v Praze, přičemž předvolání k soudnímu jednání jí bylo doručeno dne 10. 9. 2018. Dále uvedla, že popis jednání žalobce, kterého se měl dopustit, neodpovídá skutečnosti, když pomíjí urážky, kterých se dopouštěli účastníci tábora, včetně jejich dohledu, a navrhla výslech čtyř svědků. Jako přílohu doručila kopii vyrozumění Městského soudu v Praze ze dne 4. 9. 2018, sp. zn. 25 Co 213/2018, kterým bylo odročeno jednání na den 18. 10. 2018 v 10:00 hodin. Město Podbořany jednání neodročilo, což právní zástupkyni oznámilo dne 15. 10. 2018 a dále uvedlo, že pokud došlo ke spáchání přestupků vůči žalobci, nechť to řeší na Policii České republiky, neboť tyto přestupky nelze řešit společně s přestupky, kterých se měl dopustit žalobce. Právní zástupkyně žalobce zaslala opětovnou žádost o odročení jednání, která byla městu Podbořany doručena dne 17. 10. 2018. Zopakovala, že je vázána zastoupením jiného klienta na jednání u Městského soudu v Praze a z jednání omluvila i žalobce, a to pro pracovní neschopnost. Doplnila, že žalobce trvá na osobní účasti při jednání, v případě, že svědci budou vyslechnuti v nepřítomnosti žalobce, trvala na opakování jejich výslechu, a důrazně nesouhlasila s tím, aby žalobce přestupky vůči své osobě hlásil na Policii České republiky, neboť jsou věci přestupkové komise. Jednání u města Podbořany dne 18. 10. 2018 proběhlo bez účasti žalobce a jeho právní zástupkyně a bylo při něm vyslechnuto 7 svědků.
23. Z obsahu správního spisu soud dále zjistil, že město Podbořany nařídilo další jednání na 7. 2. 2019 od 8:00 hodin, ke kterému předvolalo žalobce i jeho právní zástupkyni. Z tohoto jednání se právní zástupkyně žalobce omluvila z důvodu kolize s jednáním u Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 11 Co 108/2018 a s veřejným zasedáním u Okresního soudu v Mostě sp. zn. 1 T 42/2012, což doložila vyrozuměními o konání jednání. Právní zástupkyně žalobce omluvila též žalobce, a to pro jeho dlouhodobou pracovní neschopnost. Dle protokolu ze dne 7. 2. 2019 město Podbořany jednání ve věci přestupku odročilo na 16. 5. 2019 v 8:00 hodin. Právní zástupkyně žalobce požádala písemností ze dne 23. 4. 2019 o změnu termínu jednání z důvodu kolize s jednáním u Okresního soudu v Mostě sp. zn. 39 C 73/2017. Následně město Podbořany sdělením ze dne 25. 4. 2019 oznámilo právní zástupkyni žalobce, že bere omluvu z jednání na vědomí, jednání se v daný den uskuteční, přičemž žalobce má právo účastnit se jednání bez právního zástupce a právní zástupce má právo udělit substituční plnou moc. Dne 16. 5. 2019 se jednání ve věci přestupku uskutečnilo, a to od 8:00 hodin do 8:15 hodin, jak plyne z protokolu z téhož dne, přičemž dle protokolu se nedostavil ani žalobce s jeho právní zástupkyní, ani předvolaní svědci. Z dalšího protokolu města Podbořany z téhož dne, který se nachází ve správním spisu, bylo jednání odročeno na neurčito. Další jednání již před městem Podbořany neproběhlo a dne 4. 7. 2019 vydalo město Podbořany rozhodnutí č. j. PRAV/15242/2019/Bok.
24. Podle citovaného § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že bez přítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat pouze tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k jednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu, případně pokud souhlasí s konáním jednání bez své přítomnosti. V Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

daném případě žádný z účastníků nezpochybňuje řádné předvolání žalobce k přestupkovému jednání dne 18. 10. 2018, první podmínka pro konání ústního jednání v nepřítomnosti žalobce je tak splněna. Pokud jde o druhou podmínku, tedy náležitou omluvu, podmínky náležité omluvy včetně jejího řádného doložení jsou shrnuty např. v již citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 25/2013-23.

25. Soud považuje omluvu právní zástupkyně žalobce ze dne 12. 10. 2018 z jednání ve věci přestupku konaného dne 18. 10. 2018 za řádnou a včasnou, a to z důvodu kolize s jednáním u Městského soudu v Praze. Soud zdůrazňuje, že o termínu jednání u Městského soudu v Praze byla právní zástupkyně žalobce vyrozuměna již 10. 9. 2018, tedy před udělením plné moci k zastupování žalobce v předmětné věci, které jí bylo uděleno dne 10. 10. 2018. Právní zástupkyně žalobce tedy neprodleně poté, co jí byla žalobcem udělena plná moc, informovala město Podbořany o kolizi přestupkového jednání s jednáním u Městského soudu v Praze. Z první omluvy z jednání tak nelze dle soudu dovodit účelovost omluvy, tedy snahu o prodloužení přestupkového řízení. Přesto město Podbořany omluvu z jednání právní zástupkyně žalobce neakceptovalo a jednání se dne 18. 10. 2018 konalo a bylo při něm vyslechnuto 7 svědků. Soud proto konstatuje, že město Podbořany pochybilo, pokud jednalo dne 18. 10. 2018 bez účasti žalobce a jeho právní zástupkyně, přestože trvali na osobní účasti u přestupkového jednání, na kterém též město Podbořany vyslýchalo svědky, neboť nebyly splněny podmínky pro jednání v nepřítomnosti žalobce a jeho právní zástupkyně ve smyslu § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky.
26. Soud musí též v této souvislosti zdůraznit nekonzistentní postup města Podbořany při posuzování náležitosti omluvy právní zástupkyně žalobce. Město Podbořany druhé přestupkové jednání nařízené na den 7. 2. 2019 odročilo z důvodu omluvy právní zástupkyně žalobce kvůli kolizi s jinými soudními jednáními na jiný den. Soudu pak při porovnání omluv právní zástupkyně žalobce z prvního a druhého nařízeného přestupkového jednání není zřejmé, z jakého důvodu nebyla první omluva a žádost o odročení jednání právní zástupkyně žalobce ze strany města Podbořany akceptována za situace, kdy druhá omluva právní zástupkyně žalobce byla z téhož důvodu uznána jako důvodná a jednání bylo odročeno.
27. Soud uzavírá, že město Podbořany neumožnilo žalobci a jeho právní zástupkyni účastnit se přestupkového jednání dne 18. 10. 2018, ačkoliv omluva právní zástupkyně žalobce byla řádná a včasná a též byl doložen důvod, pro který žádala o odročení přestupkového jednání na jiný termín. Současně tím, že při jednání dne 18. 10. 2018, kterého se žalobce i jeho právní zástupkyně neúčastnili, město Podbořany vyslechlo 7 svědků, aniž by v dalším řízení byly výsledky dotčených svědků zopakovány za přítomnosti žalobce a jeho právní zástupkyně, znemožnilo žalobci i jeho právní zástupkyni možnost účastnit se výsledku svědků a klást svědkům otázky. V tomto směru byly porušeny procesní práva žalobce v daném přestupkovém řízení.
28. Výše popsané procesní vady jsou důvodem, pro který soud přistupuje ke zrušení rozhodnutí žalovaného. Za této situace považuje soud za nadbytečné se zabývat dalšími námitkami žalobce, neboť jejich hodnocení považuje vzhledem k subsidiaritě soudního přezkumu za předčasné. Rovněž bylo za této situace nadbytečné provést žalobcem navržené důkazy.
29. Soud tedy shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro vady řízení zrušil. Vzhledem k tomu, že vytýkanými nedostatky bylo stíženo i řízení vedené městem Podbořany, soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. v zájmu Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zachování dvojinstančnosti a možnosti obrany v režimu přestupkového řízení zrušil také rozhodnutí města Podbořany. Soud současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. V dalším řízení tedy bude třeba řádně vyslechnout svědky při splnění podmínek uvedených v § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky a přesvědčivě a úplně odůvodnit, z jakých podkladů, které musejí být součástí správního spisu, rozhodnutí vychází.

30. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, přestože žalobce na jednání trval, neboť žalobou napadené rozhodnutí bylo zrušeno dle § 76 odst. 1 s. ř. s. a v takovém případě právní úprava připouští rozhodnutí ve věci bez nařízení jednání.
31. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 9 800 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč za podání žaloby, z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právní zástupkyně žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – písm. a); podání žaloby – písm. d)], a z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu].

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Ústí nad Labem 11. května 2021

Mgr. Ladislav Vaško v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)